

[Hans Knudsen.]

nordisk møde blandt kriminalfolk, så vidt jeg husker i Oslo, et møde, hvor man har diskuteret kontrollen med indkomsterne, og hvor man har diskuteret de beløb, der undslipper beskatningen; man kom til det resultat, at det for alle de nordiske lande må ligge på et sted mellem 15 og 20 pct. af de samlede indkomster. Danmark skulle efter oplysningerne derfra antages at være det land, som ligger med den højeste procent på det område. Vi har imidlertid endnu en begrundelse for at gennemføre skærpede kontrolregler, og den er særlig aktuell i denne tid. Når vi gennem lovgivningsarbejdet må sætte ind på visse begrænsninger i forbruget, må vi også erkende, at der er få steder, hvor en forbrugsbegrænsning kan være mere påkrævet end ved visse ukontrollerede indkomster. En stor del af de indkomster, som undviger beskatningen, gør det netop kun i kraft af, at disse indkomster kan indgå i et større forbrug end det, skattevæsenet har nogen anelse om. Når en indkomst kan unddrages beskatningen, fordi den er ukontrolleret, er det netop en forudsætning, at den ikke spares op og derved leder skattevæsenet på sporet. En sådan ukontrolleret indtægt skal helst bruges, og den bruges meget ofte til et ikke særlig påkrævet behov. Bedre kontrolregler vil altid betyde en forbrugsbegrænsning og en forbrugsbegrænsning på de steder, hvor der er den største mulighed for at sætte forbruget ned. Dertil vil jeg føje den begrundelse for at gøre vort ligningsarbejde mere effektivt, som ligger i de to lovforslag, vi senere i eftermiddag kommer til at behandle, forslagene om skattefri afskrivninger og om investeringsfunds. Det er forslag, hvis bestemmelser vil komme først og fremmest de grupper af skatteydere til gode, som ikke er lønmodtagere, og som ikke er hårdt kontrolleret. Det er i sin orden, at vi ved disse to forslag fremmer investeringen og dermed produktion og beskæftigelse, men der må samtidig hermed for os ligge en forpligtelse til at gennemføre så effektive kontrolforanstaltninger, at selve ligningsgrundlaget kan blive mere retfærdigt, end det er i dag.

Med disse ord vil jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til et

hurtigt udvalgsarbejde og hurtig gennemførelse.

Thorkil Kristensen: Det er jo et udsnit af den samlede skattereform, vi her behandler. Det er for så vidt ikke særlig heldigt, at man sådan piller et lille afsnit ud af en stor helhed. Vi har i øvrigt allerede i skattereformudvalget haft en foreløbig drøftelse af nogle af de problemer, der indeholdes i det foreliggende lovforslag. Jeg går ud fra, at dette skattereformudvalg nu bliver genoplivet, og at vi dér kan fortsætte disse drøftelser.

Det er en bekendt sag, at den politiske debat i de sidste måneder, ikke mindst under valgkampen, i nogen grad var præget af spørgsmålet om skatteligningens effektivitet. Det blev ikke mindst af forskellige repræsentanter for lønmodtagerne og andre, som gerne ville udtale sig på lønmodtagernes vegne, fremhævet, at her var noget, som var skævt og burde rettes. Jeg forstår i og for sig godt, at disse synspunkter er kommet frem, og jeg mener også de bør indgå i vore overvejelser. Jeg synes imidlertid det er nødvendigt, for at billedet kan blive rigtigt, at der bliver gjort et par supplerende bemærkninger.

Jeg mener, at man her må skelne mellem to forskellige ting. Man må skelne mellem det, man kunne kalde skattemorale på den ene side, og det, man på den anden side kunne kalde mulighederne for at undgå den tilsigtede beskatning. Hvad angår skattemorale, tror jeg ikke der er nogen væsentlig forskel på de enkelte befolkningsklasser. Jeg føler mig i hvert fald ikke kompetent til at sige, om nogle i den henseende er bedre end andre, og hvem der i så fald er de bedste. Hvad angår mulighederne for at undgå den tilsigtede beskatning, er det ofte blevet fremhævet, at disse muligheder er større for de erhvervsdrivende end for lønmodtagerne. Det er der antagelig noget rigtigt i, men det bliver ofte overdrevet. Desværre er det også blevet overdrevet i bemærkningerne til det foreliggende lovforslag, hvor der står, at de nugældende bestemmelser „giver mulighed for at udøve kontrol med, at de“ — nemlig lønmodtagerne — „bliver beskattede af hele indkomsten.“ Enhver, der